

Це моя історія

Привіт усім. Отже, я хотів би поділитися історією про те, як з'явилася книга «Головоломка вознесіння», і трохи своїм свідченням з вами. Я народився в родині Мойсея в 1973 році, коли аборти були легалізовані в Сполучених Штатах і немовлят почали вбивати, так само, як Мойсей народився в той час, коли в його країні вбивали немовлят-синочків. Ім'я, яке мені дали батьки, було Рене, що означає «відроджена».

Я виховувався в християнській родині. Коли я був маленькою дитиною, приблизно 4 чи 5 років, я чув, як мене тричі кликав голос. Щоразу я йшов до мами і питав її, чого вона хоче, і щоразу вона відповідала, що не кликала. Вона сказала, що, можливо, хтось кличе мене ззовні, тому я пішов подивитися, але нікого не було, і я знав, що голос лунає зсередини будинку, і моя мама була єдиною людиною вдома. Через кілька років мій вчитель недільної школи розповів мені історію про Самуїла і про те, як Господь кликав його тричі, і щоразу він думав, що це Ілій кличе його, але насправді це був сам Господь, який кликав Самуїла. Я сказав своїй вчительці недільної школи, що те саме сталося зі мною, і її відповідь була такою: «Можливо, у Господа є дуже особливе покликання у твоєму житті, як і у Самуїла». Я також пам'ятаю, як у дитинстві чув, що Господь говорив до Мойсея як до друга, і пам'ятаю, як відчував шалену заздрість і дуже бажав, щоб Господь також говорив до мене як до друга.

Я відвернувся від християнства у віці 12 років і став дуже бунтівним, сповненим гніву та егоїзму. Я ненавидів християнство через вчення Господа про те, що потрібно прощати людям і «підставляти іншу щоку», що, на мою думку, було для слабаків і не залишало мені місця для помсти тим, хто мене образив. Мене насправді цькували, і я хотів захистити себе, але відчував, що християнство не дозволяє мені цього робити, тому я дозволяв людям бити мене, не ворухнувши пальцем, щоб захиститися. Зрештою, я став настільки сповненим ненависті, що навіть зненавидів власне життя і хотів покінчити з ним. За два тижні до запланованого самогубства я почув, як хтось говорить про вічність, і дуже боявся провести вічність, страждаючи в пеклі. Я волав до Бога, щоб Він дав мені хоча б одну причину жити, щоб я не вбив себе, але сказав Йому, що не хочу бути християнином, бо не хочу прощати людям, які завдають мені болю, і бути добрим до людей, які погано до мене ставляться. Я сказала Богові, що якби Він просто дав мені щось, заради чого жити, то коли я постарію і помру, я б стала християнкою, щоб мати вічне життя і не потрапити до пекла. У ту мить, коли я це сказала, я відчула теплу присутність у мені, і мурашки по всьому тілу пробігли. Мені здалося, ніби хтось обіймає мене, і я відчула себе коханою. Я почула голос, який вимовив моє ім'я і сказав, що любить мене. Я знала, що це не міг бути мій власний голос, бо я просто зовсім не любила себе. Я пішла додому і почала розмовляти з цим голосом, ставити запитання, і голос відповів на кожне моє запитання. Я нарешті знайшла те, що завжди шукала – дружбу з Богом. Вона

почалася, коли мені було лише 13 років, і переросла у справжнє кохання з моїм Творцем. Зараз я християнка вже майже 40 років і майже 30 років займаюся служінням повний робочий день. У мене дивовижний чоловік і 5 чудових дітей, які всі люблять Ісуса.

Стосунки, які я маю з Господом, допомогли мені прийняти багато рішень протягом мого життя. Слухання Його голосу та виконання Його наказів привели мене туди, де я знаходжуся сьогодні. Я міг би навести безліч прикладів того, як Господь говорив мені щось зробити, і я слухався, і це призводило до великої винагороди, або Він говорив мені, що щось станеться, і це сталося саме так, як Він сказав, або ж випадки, коли Він просто вів мене щось зробити чи не робити, і це виявилось правильним рішенням. Я не можу розповісти вам про жодні випадки, коли Він говорив до мене, і це не було правдою, або коли це призвело мене до жахливого рішення, про яке я пізніше шкодував. Він завжди вів мене до всієї істини та вирівнював мій шлях, коли я йшов за Його голосом.

Коли я навчався у старшій школі, я був неймовірно обдарованим у математиці. Я був у команді з математичних академічних ігор, і наша команда виграла чемпіонат штату, що дало мені повну стипендію для навчання в нашому місцевому коледжі. Мого вчителя математики обрали вчителем року для всього штату. Інший вчитель математики, який був у мене в старшій школі, сказав мені, що я найкращий учень-математик, якого він коли-небудь навчав, і наполегливо заохочував мене використовувати свої математичні навички в кар'єрі. Але моїм серцем було бажання бути місіонером і допомагати людям у світі, яких не охопила ця наука, тому я вирішив відмовитися від повної стипендії на навчання та натомість вступити до Біблійного коледжу. Я згадую про це, бо хочу прославити Бога, який обдарував мене цими математичними здібностями, щоб я зміг зрозуміти загадку та «скорочення днів» Великої скорботи, про яку Ісус говорив у Євангелії від Матвія 24.

Тож я хочу поділитися з вами тим, що сталося у грудні 2000 року, що спонукало мене написати та завершити книгу «Головоломка Захоплення». Ця книга була незавершеною роботою, і я почав її писати ще у 2012 році. Тож на завершення знадобилося понад 13 років. Я досі додаю невеликі розділи до книги, оскільки Господь продовжує показувати мені речі. Я почав вивчати та досліджувати ще в січні 2001 року, тому мені знадобилося понад 25 років, щоб зібрати всі частини пазла на місце.

Отже, повернемося до грудня 2000 року. Саме тоді Господь почав складати мені шматочки пазла. Тоді я й гадки не мав, що Він дає мені шматочки пазла, і лише в лютому 2013 року я нарешті це зрозумів. Протягом 12 років я почувався таким розгубленим, ніби Господь якимось чином обдурих мене, бо я не розумів, що Він лише дав мені шматочки пазла, які мали б зібратися разом, щоб вказати на дуже конкретні дати подій підхоплення та Другого пришествя Христа на землю. З грудня 2000 року до грудня 2012 року я думав, що Господь показує мені дату підхоплення, і не усвідомлював, що Він лише дав мені шматочки великого пазла, який зрештою мав би зібратися разом.

Отже, у грудні 2000 року Господь прийшов до мене, коли я молився, і сказав, що Він прийде до мене, як Він прийшов до Соломона, і дасть мені одну річ. Він сказав мені ретельно подумати, перш ніж я прийму рішення, бо Він дасть мені все, що я попрошу в Нього. Після деякого часу роздумів, про що просити, я повернувся до Нього з двома найбільшими бажаннями. Першим було те, щоб, коли я постану перед Ним у Судний День, я стояв перед Ним з чистим серцем і щоб Він був задоволений тим, як я прожив своє життя. Моїм другим найбільшим бажанням було те, щоб Він використав моє життя, щоб досягти мільйонів людей для Свого Царства. Я не міг вирішити, яке бажання більше, доки не подумав про вірш, де сказано, що можна здобути весь світ, але втратити власну душу. Я подумав, що мені можливо здобути світ для Христа і в процесі втратити власну душу. Тож я сказав Господу, що якби я міг вибрати лише одну річ, це було б перше. Він сказав мені, що я вибрав мудро.

Тоді Він запитав мене: «Якщо ти будеш найменшим у Моєму Царстві навіки, і якщо всі протягом усієї вічності будуть думати про тебе дуже погано, але якщо Я буду задоволений тобою, чи буде це для тебе нормально?» На це питання мені було дуже важко відповісти, оскільки я хотів, щоб мене вважали великим у Його Царстві, і не хотів, щоб хтось дивився на мене зверхньо, особливо навіки. Але я зрозумів, що справді важливо, так це те, що Господь був задоволений мною, і що не має значення, чи хтось інший. Тож я нарешті сказав Йому: «Так, мене це влаштує».

Невдовзі після цього мені наснився сон про мою бабусю, яка померла приблизно 9 років тому. Я був так близько до неї, і вона мала величезний вплив на моє життя. Сон був таким реальним, і здавалося, ніби я провів усю ніч, просто розмовляючи з нею та разом з нею. Коли я прокинувся, моє серце відчувало таку радість, ніби я справді був з нею. Одна з речей, яку ми часто робили разом, це складали пазли. Вона любила складати пазли. Я тоді не дуже любив пазли, але я просто любив проводити час з нею, тому приєднувався до неї, складаючи ті величезні пазли, на розв'язання яких йшли тижні. Моя любов до пазлів почалася саме тоді, коли ми працювали над ними разом. Тоді я й гадки не мав, що Господь ось-ось дасть мені найбільший пазл усіх часів, і що Він ось-ось дасть мені перший шматочок цього пазла.

Невдовзі після сну Господь промовив до мене і сказав, що 1 січня символізує язичницьке свято Труб і початок Нового тисячоліття. Я не дуже цікавився біблійними пророцтвами, але чув про Свято Труб і знав, що деякі християни вчили, що підхоплення відбудеться на Свято Труб, тому я подумав, чи не каже мені Господь, що підхоплення відбудеться 1 січня, до якого залишалося лише кілька днів. Я був дуже схвилований. Нічого не сталося, і я подумав, що Він мав на увазі. 4 січня, близько 1 години ночі, Господь промовив до мене і сказав такі слова: «Ти будеш, як Іван Хреститель, і напишеш щось, що допоможе врятувати мільйони людей від майбутнього обману. Так само, як Мій голос, як труба, і останній день творіння, про який Я говорив, був шостим... «Якщо цього дня буде день, то так і в кінці шостого дня та на початку сьомого залунає остання сурма. Чекай, поки Я прийду до тебе в кінці шостого дня». Я пам'ятаю, як розбудила чоловіка та розповіла йому, що Господь сказав мені. Потім я спустилася вниз, зателефонувала батькам і сестрам, які живуть в Америці, і розповіла їм, що

сказав Господь. Я була приголомшена. Я пам'ятаю, як почувалася, як Марія, коли ангел з'явився їй і сказав, що вона народить Ісуса, Сина Божого. Я відчувала: чому Господь обрав мене? Я не хтось особливий, просто звичайна людина. Господь дав мені не лише перше бажання мого серця, але й друге. Він збирався використати мене, щоб допомогти врятувати мільйони людей.

Я написав листа та розіслав його багатьом служінням пророцтва останнього часу та людям, яких я знав, повідомляючи їм, що піднесення відбудеться наприкінці 6 січня або на початку 7 січня. Я припустив, що саме це мені каже Господь, і що якимось чином, просто написавши цього листа, мільйони людей пізнають Господа. Тоді я й гадки не мав, що Він просто дає мені шматочки пазла та починає мою 25-річну подорож. Я чекав 6 січня і просто чудово розмовляв з Господом. Я пам'ятаю, як сказав Йому незадовго до півночі, що починаю сонливо ходити, і запитав, коли Він прийде. Він сказав мені просто трохи почекати. Через кілька хвилин після півночі я дивився у вікно, сидючи на дивані, коли раптом усе моє тіло почало сильно тремтіти. Це тривало, можливо, хвилину чи близько того. Це почалося раптово і раптово закінчилося. Моєю першою думкою було, що, можливо, мертві у Христі щойно воскресли, і тепер ми ось-ось будемо піднесені. Я запитав Господа, що це за трясіння, і Він сказав мені просто почекати. Приблизно за хвилину моє тіло знову почало сильно трястися. Під час цього другого трясіння мій рот почав поколювати, як відчуття, коли нога завмирає, але це відчуття було в роті, особливо навколо губ. Я запитав Господа, чому мої губи поколюють, і Він сказав, що це символізує те, коли...**Ісая побачив Господа** і вугілля торкнулося його губ, **його гріх був спокутований**. Тремтіння раптово припинилося. Я був приголомшений і розмірковував, що все це означає. Я задавався питанням, чи щойно сталося піднесення, і чи залишився я позаду. У мене було так багато запитань. Я відчув, як Господь обійняв мене Своїми люблячими руками, і відчув, ніби Він обіймає мене. Він запевнив мене у Своїй любові до мене і сказав, що мені потрібно вивчати єврейські свята, і що я можу йти спати.

Я припустив, що Він все мені пояснить наступного ранку, тому я ліг спати і заснув. Наступний день прийшов і минув без жодних пояснень. І кожен день приходив і минав майже 12 років без жодних пояснень. Я знав, що сказав Господь, вивчав свята і намагався все зрозуміти, але просто не міг. Я почувався дуже самотнім і розгубленим протягом цих 12 років, і Господь просто казав мені чекати, і що одного дня на всі мої запитання будуть відповіді, і я все зрозумію. Єдине, що насправді сталося протягом цих 12 років, це те, що навесні 2002 року, за 1290 днів до Дня Спокути у 2005 році, було здійснено наліт на церкву Різдва Христового. Господь показав мені, що це був храм-фортеця, яку осквернили збройні сили, і це було святе місце, про яке згадує Ісус у Євангелії від Матвія 24. Я знав, що одного дня там станеться мерзота, яка спричиняє спустошення. Окрім цього, я знав сьомого... Цей день був значним, а також відкрив для себе, що ми живемо наприкінці 6000 років від Створення, готові розпочати Нове тисячоліття. Я досі не знав, що всі ці речі були частинами пазла.

Господь знову почав говорити зі мною про це в липні 2012 року, коли запитав, чи готова я танцювати з Ним. Він привів мене до сьомого день Кучок. Саме в серпні 2012 року я запустив

свій канал на YouTube. Знову ж таки, я припустив, що Він каже мені, що підхоплення станеться сьомого... День Кучок. Коли цього не сталося, я розгнівався і запитав Господа, чому Він мене обманює. Через кілька днів гніву та образи я повернувся до Господа і сказав Йому, що вибачаюся за своє жахливе ставлення, і попросив Його прощення. Він запитав, чи готовий я продовжувати. Я був шокований. Я думав, що я закінчив, і це все було просто якесь випробування, щоб побачити, чи буду я слухатися Його та слідувати за Ним, навіть якщо здаватиметься, що Він мене обманює. Тож я сказав Йому, що так, я готовий продовжувати – досі абсолютно не усвідомлюючи, що всі ці речі були частинами пазлу, які Він мені дав, і які зрештою мали б сенс через кілька років. Наступна дата, на яку Він мені вказав, була сьомим. день Хануки. Я впевнений, що ви вже здогадалися – того дня теж нічого не сталося. Але на цей час я почав відчувати, що це кудись веде.

14 лютого 2013 року я пішов до свого центру служіння, і хтось зайшов до мого офісу та подарував мені подарунок. Вони сказали, що хтось щойно зайшов і попросив, щоб подарунок віддали мені. Одна з моїх дочок була зі мною в офісі та запитала, що це, на мою думку, таке. Я просто випалив: «Це пазл». Я не маю уявлення, звідки я це знав, але я просто відчув, що це пазл, хоча мені ніколи раніше не дарували пазл. Я відкрив його, і справді, це був пазл. Я подумав: «Ну, це дивно. Без імені. Не знаю, від кого він». Я пішов додому та зібрав його всього за кілька годин. Це був найдивніший пазл, який я коли-небудь складав, без кутових чи крайових частин, і всі частини були різної форми та розміру. Деякі частини були величезними, а інші – крихітними. Це був гарний пазл, і коли я дивився на нього, я відчув присутність Господа. Я згадав свою бабусю та сон, який мені наснився. Я зрозумів, що це День святого Валентина. І саме тоді я зрозумів, що це все головоломка, і Господь просто давав мені по одній частині за раз, і що одного дня все це складеться до купи і матиме ідеальний сенс.

Це було в тому ж лютому 2013 року, коли пан Обама оголосив про свій план відвідати Єрусалим. На деяких сайтах, присвячених пророцтвам, багато говорили про те, що він, можливо, стоятиме на Храмовій горі, і що це буде гидотою спустошення. Я почав читати, що деякі люди вважали 2009 рік початком сімдесятиліття Даниїла. тиждень і побачив, що пана Обаму було обрано лауреатом Нобелівської премії миру сьомого день Кучок у 2009 році, а потім вручили нагороду лише за кілька годин до початку 24-го Кіслева. Я бачив, що в книзі Огія 2 вказано саме ці дати, стосовно того, як Господь потрясе небо та землю і приведе до Себе бажане всіх народів. Я відрахував 1260 днів від моменту, коли пана Обаму було обрано лауреатом Нобелівської премії миру, і дійшов до 22 березня 2013 року. Я сказав собі, якщо пан Обама поїде до Віфлеєму і стоятиме біля гроту в Церкві Різдва Христового в цей день, то це мерзота спустошення, а це означає, що одразу після цього настане спустошення, що має включати подію вознесіння. Але на той час пан Обама згадував лише про поїздку до Єрусалиму і нічого не говорив про поїздку до Віфлеєму. Коли він нарешті оголосив про свої плани відвідати Церкву

Різдва Христового, я не міг у це повірити. Це нарешті сталося.

Дехто з вас може запитати, як пан Обама, який стояв біля гроту, був мерзотою для Господа, і як це зупинило щоденне жертвопринесення. Що ж, кожного дня, сотні і частотТисячі людей з усього світу вишикувалися в чергу біля церкви Різдва Христового, щоб принести жертвустр.піднесення та принесення подяки Господу за те, що Він прийшов на землю, щоб спокутувати їхні гріхи та дати їм вічне життя. Це жертва, яка подобається Господу. У день, коли пан Обама та його свита пішли туди, нікому більше не було дозволено увійти. Жертва хвали та подяки припинилася того дня, і я можу запевнити вас, що він пішов туди не для того, щоб висловити свою хвалу чи вдячність Ісусу за те, що Він прийшов на землю. Хоча ми не знаємо, що могло статися, коли він стояв біля гроту, я впевнений, що його серце не було смиренным, і він не подякував Ісусу і не визнав Його Господом. Я впевнений, що одного дня ми всі точно знатимемо, що сказав пан Обама, чи то вголос, чи лише в своїх думках, що це було такою мерзотою для Господа того дня. Що б це не було, це було такою мерзотою для Господа, що це розпочало 40-денний зворотний відлік до спустошення Америки та більшої частини світу.

Після того, як сталася ця мерзота, Господь вказав мені на сьомий день Опрісного Хліба. Я порахував дні і побачив, що відлік 1260 та 1335 днів має починатися через 40 днів від того, коли мала статися гидота, до того, коли мало статися спустошення – Він давав Америці 40-денний період благодаті, як Він давав Ніневії. Я відрахував 1290 днів від дата мерзоти, і вона досягла Свята Труб у 2016 році. Я відрахував 1260 днів від сьомого день Опрісного хліба за Божим календарем, і він досяг Дня Спокути у 2016 році. Я відраховували 1335 днів від того ж дня, і це досягло початку Хануки у 2016 році. Даниїл 12 говорить нам, що ті, хто досягне кінця 1335 днів, будуть благословенні, а Отій 2 говорить нам, що аж до двадцять четвертого дев'ятого дня місяць, або переддень Хануки, на фіговому дереві немає жодного плоду, аби відтепер ми не були благословенні. Благословенний день — це перший день Хануки після закінчення 1335-денного відліку. Усі цифри збігаються. Я був такий схвильований.

Але 2 травня 2013 року настало й минуло без жодного захоплення чи спустошення. Знову ж таки, я був такий розгублений. Але забагато частин пазла склалися до купи, щоб я просто викинув пазл і сказав, що він неправильний. Я мав щось пропустити, але що саме?

Приблизно через 5 місяців, у жовтні 2013 року, я знову висловлював своє розчарування Господу та питав Його, чому Він не прийшов, коли Святе Письмо так чітко вказувало на 2 травня 2013 року. Я сказав: «Ніневія покалася, а ти відклав Свій суд. Ця загадка має сенс лише за умови, що Америка покалася, але вони не покалися, то чому ти відклав Свій суд?» Господь відповів: «Ти впевнений, що не було покаяння?» Я сказав: «Так, я цілком упевнений, що почув би про це, якби Америка покалася». Він сказав: «Ти пропускаєш щось важливе. Знайди це». Це дало мені надію – можливо, я щось пропустив. Тож я ввів у Google щось на кшталт «Америка кається у травні 2013 року» та знайшов сайт, де розповідалося про цей

3-денний період молитви та посту, який розпочався 30 квітня та тривав до 2 травня 2013 року. 24 квітня 2013 року лідери церков по всьому світу оголосили 3-денний піст, і щонайменше 28 країн взяли участь у цьому пості. Я бачив, як віруючі з усього світу волали до Господа протягом цих 3 днів, просячи Його помилувати Америку. 30 квітня був Національним днем покаяння в Америці та 2 травня був Національний день молитви в Америці. Протягом 3 днів до Господа лунав всесвітній крик з проханням про помилування Америки якраз наприкінці 40-денного випробувального періоду. Я плакав. Я сміявся. Я знайшов відсутню частинку. Тоді Господь сказав: «Пам'ятай про Естер». Я подумав про те, як вона була обраною дівою-Нареченою, яка представляє Наречену Христа, і як вона просила свій народ поститися 3 дні, бо їх усіх мали вбити. На третій день посту вона ризикувала своїм життям і звернулася до Царя, щоб спробувати врятувати свій народ від знищення, і зрештою її прохання було задоволено, а її народ був врятований. Я побачив передвістя історії Йони та Естер і зрозумів, що Господь відкладає Свій суд. А потім я побачив у Євангелії від Матвія 25 та Об'явленні 10, що ця затримка знаходиться в Святому Письмі. Тож я вирішив з'ясувати, коли ця затримка закінчиться.

Усі статті вказували на 2016 рік як кінець сімдесятиріччя Даниїля. тиждень. Господь просто відкладав Свій суд, як Він сказав у Матвія 25 та в Об'явленні 10, і скорочував дні скорботи, як Він сказав у Матвія 24.

Коли настала Ханука 2016 року, я подумав, що все скінчилося. Зрозуміло, що ми не були на сімдесятому ювілеї Даниїля. тиждень, і всі ці події, що відбулися між 2009 і 2013 роками, мабуть, були лише передвістям того, що мало статися в майбутньому. Але якимось чином я знав, що це неправильно, і я знав, що Господь показав мені ці речі, і що я, мабуть, все ще щось пропускаю.

Відтоді минуло вже понад 9 років. Понад 9 років я намагаюся зрозуміти, де ми знаходимося на Божій часовій шкалі. Я вважаю, що два струси, які я мав у ніч на 7 січня 2001 року, мали вказувати на сьомий день Свята Труб та День Спокути через три дні. У сімдесятому тижні Даниїла кожен день дорівнює року. Перший струс, який я мав тієї ночі, представляє сьомий рік головоломки. Якщо ви прочитаєте мою книгу, ви побачите, що 2016 рік був сьомим роком у головоломці. Але так само, як ми двічі бачили у Старому Завіті період із семи років, який був подвоєний (історії Якова та Йосипа), і ми також двічі бачили у Старому Завіті, де Свято Опрісноків та Свято Кучок були подвоєні з семи днів до чотирнадцяти днів, так само я вірю, що Господь подвоїв сімдесятий тиждень Даниїла до двох семирічних періодів, а не лише до одного. У книзі Ювілеїв ми бачимо, що Адам і Єва були в саду сім років, перш ніж гріхопасти. Я вважаю, що 2016 рік, кінець першого тижня сімдесятого тижня Даниїла, був кінцем 6000 років від Створення. Я вважаю, що 2023 рік був Роком Ювілею та кінцем 6000 років від гріхопадіння людини.

Однак, Господь додав ще 3 дні (роки) до Своєї дивовижної головоломки. Це було передвіщено нам у 1-му розділі книги Даниїла, коли Даниїл та його друзі пройшли

трирічний період навчання, перш ніж вони змогли вступити на службу до царя. Це також було передвіщено нам в історії про Хануку, коли єврейський народ втік у гори на 3 роки, перш ніж храм був очищений під час Хануки у 165 році до нашої ери.

Сьомий рік другого семирічного періоду (2023) мав бути часом великого потрясіння, але його перенесли на десятий рік (2026), який представляє День Спокути. Саме тоді ми бачимо Господа, і наш гріх спокутується, так само, як Ісая побачив Господа, і його гріх був спокутований.

Це десятирічне очікування з 2016 року було передвіщено нам у Даниїла 1, де Даниїл та його друзі витримують десятиденний період випробувань, щоб не осквернити себе. Ми бачимо інший десятиденний період, згаданий в Об'явленні 2:10, де ті, хто залишається вірним Христу, отримують вінець життя. Ми читаємо в Об'явленні 14 про тих, хто не оскверняє себе, хто приноситься як первісток Господу та береться на небесну гору Сіон. У Посланні до Євреїв 12 йдеться про цю небесну гору Сіон та про тих, хто врятується під час струсу неба та землі.

Я вірю, що 2026 рік – це «День Господній», і для тих, хто буде взято під час захоплення перших плодів, це буде рік, коли ми побачимо Його віч-на-віч, і наші гріхи будуть спокутовані. Тим, хто залишиться, щоб пережити Велику скорботу, яка скоротилася з 3,5 років до лише 5 місяців (див. Об'явлення 9 та Матвія 24:22), доведеться чекати до 1/2 січня 2027 року, двадцять четвертого дня Кіслева за Божим календарем, перш ніж бути взятими до Господа.

Я вірю, що ми станемо свідками першого горя та першого підхоплення/жнив 15/16 серпня 2026 року, Свята перших плодів нового вина, а потім другого горя та другого підхоплення/жнив 1/2 січня 2027 року, початку Нового тисячоліття. Я вірю, що третє горе буде Другим пришествям Христа на землю після двотижневого весільного свята Хануки і відбудеться 17 січня 2027 року. Я вірю, що ця подія була передвіщена нам воскресінням Христа сімнадцятого дня першого місяця та зупинкою Ноевого ковчега сімнадцятого дня першого місяця. Я вірю, що Наречена Христа буде коронована як співправителька землі з Царем Ісусом сьомого дня Хануки 9 січня 2027 року, як було передвіщено нам коронацією обраної діви Естер як цариці в той день, який стане сьомим днем Хануки. Я закликаю вас прочитати мою книгу або короткий зміст книги, щоб побачити, як Святе Письмо розкладає для нас цю головоломку, яка веде до цих точних дат трьох подій горя з Об'явлення. Нехай Бог благословить вас, і я з нетерпінням чекаю на зустріч з вами найближчим часом!